

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Epistola III. Hadriani Papae IV. Ad Episcopos Galliae Et Germaniae. Petit
Fridericum corrigi, & ad restitutionem honoris induci.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

dignitati, sicut ab ore nostro procedant, absque vlla hæsitacione suscipias, & ipsorum verbis, tamquam si ea contingeret nos proferre, fidem non dubites adhibere.

EPISTOLA III.

HADRIANI PAPÆ IV.

AD EPISCOPOS GALLIÆ ET GERMANIÆ.

Petit Fridericum corrigi, & ad restitutionem honoris induci.

QUOTIES aliquid in ecclesia contra honorem Dei & salutem fidelium attentatur, fratrum & coepiscoporum nostrorum, & eorum præcipue qui spiritu Dei aguntur, cura debet existere, vt ea, quæ male gesta sunt, gratam Deo correctionem debeant inuenire. Hoc autem tempore (quod absque nimio mœrore non dicimus) carissimus filius noster Fridericus Romanorum imperator tale quid egit, quale temporibus antecessorum suorum non legimus perpetratum. Cum enim nos duos de melioribus fratribus nostris, Bernardum tituli sancti Clementis, & Rolandum cancellarium nostrum tituli sancti Marci, presbyteros cardinales, ad ipsius præsentiam misissemus, ipse, cum primum ad eius præsentiam peruenerunt, alacriter visus est eos recepisse. Sequenti vero die, cum redirent ad eum, & literæ nostræ in eius auribus legerentur, accepta occasione cuiusdam verbi, quod ipsarum literarum series continebat, (insigne videlicet coronæ beneficium tibi contulimus) in tantam animi commotionem exarsit, vt conuicia, quæ in nos & legatos nostros dicitur coniecisse, & quam inhoneste ipsos a præsentia sua recedere, ac de terra sua velociter exire compulerit, & audire opprobrium, & lamentabile sit referre. Eis autem ab ipsius præsentia excedentibus, facto edicto, ne aliquis de regno vestro ad apostolicam sedem accedat, per omnes fines eiusdem regni custodes dicitur posuisse, qui eos, qui ad sedem apostolicam venire voluerint, violenter debeant reuocare. Super quo facto licet aliquantum perturbemur; ex hoc tamen in nobisipsis maiorem consolationem accipimus, quod ad id de vestro & principum consilio non

processit. Vnde confidimus eum a sui animi motu, consilio & persuasione vestra facile reuocandum. Quocirca, fratres, quoniam in hoc facto non solum nostra, sed vestra & omnium ecclesiarum res agi dignoscitur, caritatem vestram monemus & exhortamur in Domino, quatenus opponatis vos murum pro domo Domini, & præfatum filium nostrum ad viam rectam quamcitus reducere studeatis, attentissimam sollicitudinem adhibentes, vt a Reinaldo cancellario suo, & palatino comite, qui magnas blasphemias in præfatos legatos nostros, & matrem vestram sacrosanctam Romanam ecclesiam euomere præsumpserunt, talem & tam euidentem satisfactionem faciat exhiberi: vt sicut multorum aures amaritudo sermonis eorum offendit, ita etiam satisfactio multos ad viam rectam debeat reuocare.

Non acquiescat idem filius noster consiliis iniquorum, consideret nouissima & antiqua, & per illam viam incedat, per quam Iustinianus & alii catholici imperatores incessisse noscuntur. Exemplo siquidem & imitatione illorum, & honorem in terris, & felicitatem in cælis sibi poterit cumulare. Vos etiam, si eum ad rectam semitam reduceritis, & beato Petro apostolorum principi gratum dependetis obsequium, & vobis & ecclesiis vestris conseruabitis libertatem. Alioquin nouerit antedictus filius noster ex admonitione vestra, nouerit ex promissionis euangelicæ veritate, quod sacrosancta Romana ecclesia super firmissimam petram, Deo collocante, fundata, quantocumque ventorum turbine quatiatur, in sua firmitate, protegente Domino, in sæculum sæculi permanebit. Nec autem (sicut nostis) decere eum tam arduam viam absque vestro consilio attentasse. Vnde credimus, quod auditis admonitionibus vestris, facillime poterit ad frugem sanioris studii sicut vir discretus & imperator catholicus reuocari.